

Crunta sentință

Stefan Doroftei-Doimaneanu

Pe gene lumina-mi pâlpâie-n valsuri
În sânge îmi fierb răzvrătiri de cuvânt,
Adorm căutând în mine răspunsuri,
Mă trezesc răvășit de chipul tău sfânt.

Munți de răbdare ai urcat permanent,
Pe lacrimi de dor ai vâslit prin furtuni,
Desfrunzirea era ceva iminent,
Dar n-ai acceptat să murim doi străini.

Aprig te-ai luptat cu demonii vieții,
În suflet mă purtai cu glas în descânt,
Din noi ai cules pe rând toți scaieții
Când brațul puterii din mine s-a frânt.

Acum m-ai lăsat să-mi așez socotința
Pe vremea pierdută, pe steaua din noi,
Zănatic și tâmp, îmi merit sentința
De-a scoate iubire din pietre și ploi.

21.01.2018